

Psalm 107

- 1 Erken Wezer, ja, goed,
ja, eeuwig zijn gunst.
- 2 Dat het zeggen de verlost van Wezer,
die Hij verlost uit de hand van de benauwer
- 3 en uit de landen groepeerde,
uit het opstralen en uit de avond,
uit het noorden en uit de zee.
- 4 Zij zwierven in de steppe, in het starre,
de weg naar een stad om zich te zetten vonden zij niet,
- 5 zij hongerden, ook dorstten zij,
hun ziel bezweek in hen.
- 6 En zij schreeuwden naar Wezer in het hun nauwe,
uit hun angsten redde Hij hen
- 7 en Hij bewoog hen op de rechte weg
te gaan naar een stad om zich te zetten.
- 8 Dat zij Wezer erkennen om zijn gunst
en zijn zonderheden voor aardelingzonen,
- 9 ja, de gretige ziel heeft Hij verzadigd
en de hongerige ziel met goed vervuld.
- 10 Gezeten in duisternis en somberten,
geboeid in gebogenheid en ijzer,
- 11 ja, zij tartten de zeggingen van de Machtige
en schamperden de raad van de Ontstegene,
- 12 en Hij dwong hun hart in kwelling,
zij struikelden en niemand hielp.
- 13 En zij schreeuwden naar Wezer in het hun nauwe,
uit hun angsten bevrijdde Hij hen,
- 14 Hij trok hen uit duister en somberten
en reet hun boeien.
- 15 Dat zij Wezer erkennen om zijn gunst
en zijn zonderheden voor aardelingzonen,
- 16 ja, bronzen deuren brak Hij
en ijzeren mijders kraakte Hij.
- 17 Dwaas door de weg van hun schending
en om hun verwringingen gebogen,

18 gruwde hun ziel van alle eten
en raakten zij tot de poorten van de dood.
19 En zij schreeuwden naar Wezer in het hun nauwe,
uit hun angsten bevrijdde Hij hen,
20 Hij zond zijn aanspraak en heelde hen
en liet hen ontslippen uit hun verziigen.
21 Dat zij Wezer erkennen om zijn gunst
en zijn zonderheden voor aardelingzonen
22 en slachtmalen van erkenning slachten
en zijn maaksels vertellen bij gejoel.
23 Dalend op zee in schepen,
bezig het te maken op de vele wateren,
24 zij zagen de maaksels van Wezer
en zijn zonderheden in de kolk
25 en Hij zei, en de stormtocht stelde zich
en verhoogde haar golven.
26 Zij stegen ten hemel, daalden in de wielingen,
hun ziel wiggelde kwalijk,
27 zij deinden en wiegelden als in een roes
en al hun kunde werd verslonden.
28 En zij schreeuwden naar Wezer in het hun nauwe
en uit hun angsten trok Hij hen.
29 Hij deed de storm tot stilte staan
en hun golven zwegen
30 en zij verheugden zich, ja, zij kalmden
en Hij leidde hen naar de haven van hun behagen.
31 Dat zij Wezer erkennen om zijn gunst
en zijn zonderheden voor aardelingzonen
32 en Hem verhogen in de gadering van het volk
en Hem viëren in de zitting van de baardigen.
33 Hij plaatst rivieren tot steppe
en trekken water tot dorst,
34 vruchtbaar land tot verzilting
om het kwaad van zijn gezetenen.
35 Hij plaatst de steppe tot waterpoel
en zoor land tot trekken water
36 en Hij zet daar hongerigen
en zij vestigen een stad om zich te zetten.

- 37 En zij bezaaien velden
en planten wingerds
en maken vruchten tot inkomen
- 38 en Hij zegent hen, en zij worden uiterst veel
en niet weinig hun dieren.
- 39 En worden zij weinig en verziĳgen zij
door stremming van kwaad en droefheid,
- 40 verguizing stort Hij over edelen
en laat ze zwerven in de baaierd zonder weg,
- 41 en de behoeftige steilt Hij uit zijn gebogenheid
en plaatst maagschappen als kudde.
- 42 Op gerechten zien en verheugen zich
en alle valsheid verkrampt haar mond.
- 43 Wie is kundig, en waakt over deze
en merkt de gunsten van Wezer?